

ทิพวรรณ แยมศรีบัว, ร้อยเอกหญิง 2552: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของ ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบที่มารับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ ในโรงพยาบาล พระมงกุฎเกล้า วิทยาลัยวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชา พลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์อติสา นิธิธรรม, ค.ม. 164 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบที่มารับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือด หัวใจ ในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยหลังผ่าตัด ที่มาตรวจตามนัด หลังผ่าตัด ที่ห้องตรวจโรคเฉพาะทางศัลยกรรมทรวงอก โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน 101 คน ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2551 ถึง เดือนมกราคม 2552 โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการทดสอบคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ที่ยอมรับได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมดูแลตนเองภายหลังการผ่าตัด ทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.55 2) ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแลตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ทักษะคิด การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ปัญหาและอุปสรรค และ การรับรู้ความสามารถของตนในการดูแลตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมดูแล ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) แรงสนับสนุนทางสังคม ซึ่งเป็น ปัจจัยภายนอก ตัวบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมดูแลตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) ตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมดูแลตนเอง มี 3 ตัวแปร คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการดูแลตนเอง อายุ และ แรงสนับสนุนทางสังคม โดยสามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมดูแลตนเองภายหลังการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ ได้ร้อยละ 27.9 ตัวแปร ที่ทำนายได้ดีที่สุด คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการดูแลตนเอง สามารถทำนายได้ร้อยละ 16.1